

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Перник, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Административно
наказателно дело № 20231720200765 по описа за 2023 година

**Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Обжалван е Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 4241027 на ОД на МВР Перник, с
който на С. В. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в
размер на 600,00 лв. (шестстотин лева) на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т.
5 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) за нарушаване на чл. 21, ал. 2, вр. чл.
21, ал. 1 от същия закон, установено на 08.12.2020 г. в 11,42 часа в гр. Перник, път I-6,
км 82+000, кръстовище с ул.“Вл.Въстание“ с автоматизирано техническо средство №
11743d0, когато в населено място при въведено ограничение на скоростта с пътен знак
B26 от 60 км/ч. е заснет лек автомобил "Кадилак Ескалейд" с рег. № ***** с
установена стойност на скоростта от 105 км./ч., при което превъзването е с 45 км/ч.

Санкционираното лице С. В. И. излага в жалбата конкретни съображения за
незаконосъобразност на издадения ЕФ и моли за неговата отмяна.

Административнонаказващият орган- ОД на МВР Перник – редовно призован, не
изпраща представител за участие в съдебното производство. В съпроводителното
писмо, с което административната преписка е изпратена в съда, при условията на
евентуалност, е направено искане за редуциране на претендираните разноски за
адвокатско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност, с оглед
фактическата и правна сложност на делото.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства и служебно

провери правилността на обжалвания ЕФ намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от легитимен субект по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и пред компетентния съд, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

От фактическа страна:

На 08.12.2020 г. в 11,42 часа, по път I-6, км 82+000, кръстовище с ул. "Вл. Въстание", намиращ се в рамките на гр. Перник, преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средство с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" с автоматизирано техническо средство за измерване на скоростта № 11743d0, заснело лек автомобил „Кадилак Ескалейд" с рег. № ***** с със скорост от 108 км./ч. при разрешена скорост от 60 км./ч., въведена с пътен знак B26.

След преустановяване на извършвания контрол на скоростния режим на движещите се МПС на посоченото място полицейският служител Р. А. изготвил протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., който е регистриран на 11.12.2023 г. с № 1158р-11493. В същия било удостоверено използването на споменатото автоматизирано техническо средство на процесната дата и в посоченото населено място, периода от време, през който същото е работело, ограничението на скоростта в пътния участък от 60 км/ч, въведено с пътен знак, променящ общо разрешената такава за населено място, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства, както и тази на задействане на автоматизираната система— за приближаващ трафик.

При направена справка в централна база данни по регистрация на пътни превозни средства било установено, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, към датата на заснемането е собственост на С. В. И.. За констатираното нарушение съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е издаден срещу жалбоподателката процесния ЕФ. Със същия за след приспадане на толеранса от минус 3%, релевантен към максимално допустимата грешка при измерване на скорост над 100 км/ч отчетената скорост е редуцирана на 105 км/ч, т. е. превишаването на максимално допустимата скорост на движение е с 45 км/ч, с оглед на което за нарушаване на чл. 21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП административно наказание глоба в размер на 600 лв.

От правна страна:

Разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за собственика или ползвателя на моторното превозно средство за

извършеното с него нарушение, независимо от това кой е действителния негов извършител. В конкретния случай в справката по регистрация на пътни превозни средства е посочено, че лек автомобил "Кадилак Ескалейд" с рег. № ***** е собственост на С. В. И.. От доказателствата по делото се установява, че санкционираното лице не се възползвало от предвидената в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП възможност в 14 дневен срок от получаването на ЕФ да представи в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, респ. такава не е приложена и към жалбата срещу процесния електронен фиш. Следователно, същата е възможен субект на описаното в електронния фиш нарушение.

Останалите доводи, изложени в жалбата, съдът счита за неоснователни.

Налице е изготвен протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 11.12.2020 г., в който е индивидуализирано по ясен и категоричен начин мястото на което е бил извършван контрола, респективно мястото на извършване на нарушението, като са посочени режимът на измерване, който е бил стационарен, посоката на движение на контролираните моторни превозни средства (от гр. Радомир към гр. София), като задействането на автоматизираното техническо средство е било насочено в посока приближаващия се трафик. Вписано е, че ограничението на скоростта в участъка на км 82+100 е въведено с пътен знак В26 с цифрово означение 60 км./ч., променящо общото ограничение от 50 км/ч, валидно за населено място. Протоколът за използване на АТСС е официален документ, тъй като се съставя от длъжностно лице в кръга на службата му и се ползва с обвързваща доказателствена сила. Същият е съставен съгласно изискванията в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и е подписан от полицейски служител с доказана компетентност да осъществяват дейност по заснемане на нарушения на правилата за движение по пътищата със СПУКС, да извършва последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС "АНД", доколкото е сред длъжностните лица, определени за това със заповед № 313з-310/14.02.2020 г. на Директор ОД МВР – Перник. Протоколът е приет и е проверен от полицейски орган, удостоверено с полагане на подпис и посочване имената на съответното длъжностно лице, в който е посочено, че свалените от системата статични изображения/видеозаписи са автоматично прехвърлени и съхранени на компютърна конфигурация/сървър в съответната структура на МВР. Предвид изготвянето на протокола по предвидения ред съдът го цени като годно доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, за изготвения и приложен снимков материал от записа на нарушението, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства. По административнонаказателната преписка е предоставено и отпечатано статично изображение във вид на снимков материал, което е с уникален идентификационен номер и съдържа всички данни за процесното нарушение- дата, час,

място, ясно заснета табела с регистрационен номер на лек автомобил, индексиращ конкретната засечена превишена скорост, които изцяло се припокриват с тези в съставения протокол, като същите кореспондират и с приложената по делото дигитална снимка на временно монтираната система за контрол, която също ясно визуализира мястото, на което е била разположена.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" с автоматизирано техническо средство № 11743d0, като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Безспорно приложеното по административнонаказателната преписка Удостоверение № 17.09.5126 от Българския институт по метрология установява, че преносимата система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "ARH CAM S1" е одобрен тип средство за измерване, която е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126 и е със срок на валидност от 07.09.2017 г. до 07.09.2027 г. Същата работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса от служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на МПС-то. В приложението, което е неразделна част от удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Същевременно контролният орган е изпълнил в цялост изискванията на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., тъй като контролът освен, че е осъществен с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване, същото е било и технически годно съгласно чл. 38 от Закона за измерванията, тъй като е преминало проверка за съответствие с техническите изисквания, предвид приложения към административнонаказателната преписка Протокол за проверка № 026-С-ИСИС от 28.09.2020 г. на отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" на Български институт по метрология. При наличието на тези доказателства административнонаказващият орган е доказал по недвусмислен начин установяването и заснемането на нарушението с годно за използване техническо средство. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е категорична, че когато самото нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган на нарушителя се издава ЕФ. Това е специална норма

по отношение на разпоредбите, регулиращи общия ред за налагане на административно наказание по ЗАНН, като същата дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Както съдът посочи по-горе в настоящото решение, фактическата установеност, отразена в ЕФ се доказва от приложеното в преписката статично изображение, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата по упражнения видеоконтрол с автоматизираното техническо средство. В тази насока е разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, че снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес, поради което и посочената в статичното изображение скорост от 108 км/ч, с която се е движел заснетият автомобил към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство, като след приспадане на нормативно определения толеранс от допустимата техническа грешка е изчислена и установената наказуема скорост от 105 км/ч.

Настоящият състав намира, че обжалвания ЕФ съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити, а именно: посочено е мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока и сметката на доброволното ѝ заплащане. Налице е надлежно описание на нарушението, тъй като недвусмислено е посочено, че местоизвършването на деянието е в населено място, което е напълно достатъчно да се индивидуализира и конкретизира този реквизит.

В ЕФ е посочена нарушената разпоредба – чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, предвид доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, за разположението на системата за видеонаблюдение в рамките на населеното място гр. Перник, след въведеното ограничение на скоростта с пътен знак В26 (60 км/ч), който изрично е вписан както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 11.12.2020 г., като наличието на този знак променя общото ограничение, въведено с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП за движение в населено място, което по несъмнен начин потвърждава и визираната от издателят на фиша правна квалификация на нарушението. Предвид изложеното съдът приема, че ЕФ съдържа задължителните реквизити съгласно изискванията на ЗДвП, при неговото издаване не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдържащите се в ЕФ обстоятелства са безспорно установени.

Неоснователен е доводът за изтекла давност, която препятства възможността за

реализиране на административнонаказателната отговорност на С. И., като съображенията са следните:

В ЗАНН изрично са регламентирани два вида давност, а именно:

1. Погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение – чл. 34 от ЗАНН. Регламентираните в тази разпоредба срокове са относими за съставянето на акт за установяване на административно нарушение и за издаване на наказателно постановление, но не касаят ЕФ, тъй като за същият, макар и съобразно нормата на чл. 189, ал. 11 от ЗДвП, да е предвидено, че е своеобразен аналог на наказателно постановление, то това е единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Същевременно и нормата на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП не съдържа препращане към ЗАНН по отношение на процедурата по съставянето на ЕФ, поради което регламентираните срокове по чл. 34 от ЗАНН категорично не касаят ЕФ.

2. Изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложената административна санкция – чл. 82 от ЗАНН. Същата предполага задължително влязъл в сила ЕФ, какъвто не е статута на обжалвания акт, поради което и срока по чл. 82, ал. 1, б. "а" от ЗАНН не е започнал да тече.

Същевременно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН сочи, че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на ВКС и ВАС, че нормата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в НК, т. е. към разпоредбите на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, касаеща обикновената давност от три години и към тази на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, касаеща абсолютната давност от четири години и шест месеца.

В конкретния случай от приложеното към административнонаказателната преписка извлечение от интернет-портала на Министерството на вътрешните работи се установява, че процесния ЕФ е съставен на 08.12.2020 г., т. е. към този момент не е бил изтекъл изискуемия се по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК тригодишен срок от датата на нарушението – 08.12.2020 г., касаещ обикновената погасителна давност. Съгласно чл. 81, ал. 2 от НК с това действие на надлежните органи, предприето спрямо преследваното лице, давността е била прекъсната, след което е започнал да тече нов тригодишен давностен срок, който е бил прекъснат с предприетите на 08.04.2023 г. действия за връчване на фиша на санкционираното лице, от който момент е започнал да тече нов тригодишен период, който не е изтекъл към настоящия момент. С оглед

датата на извършване на деянието – 08.12.2020 г., безспорно към датата на постановяване на настоящето съдебно решение не може да е настъпила и абсолютна погасителна давност от четири години и половина съгласно чл. 11 от ЗАНН, вр. чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, поради което и не е налице тази хипотеза за прекратяване на административнонаказателното производство.

С оглед горното съдът намира, че при издаването на обжалвания ЕФ не е допуснато съществено нарушение на процесуалния и материалния закон, поради което прие, че е законосъобразен, което води до неговото потвърждаване.

По разностите:

Административнонаказващият орган не претендира разноси и такива не се присъждат.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 9, вр. 2, т. 5 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС, серия К, №4241027, издаден от ОД МВР – Перник, с който на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на С. В. И., ЕГН *****, с адрес с.Д.С., общ.Б., обл.Перник е наложена глоба в размер 600 /шестстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, по реда на Административно процесуалния кодекс-Глава XII, пред Пернишки Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____